

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **MVDr. Z. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2007, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 1. 2008, č. j. 41 Cad 108/2007 – 27,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce brojí včasně podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Brně, jímž byla zamítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 7. 2007, č. j. X. Napadeným správním rozhodnutím žalovaná zamítla žádost žalobce o vyrovnávací příspěvek podle § 4 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaná uvedla, že Česká správa sociálního zabezpečení dne 9. 5. 2007 obdržela žádost o zahájení správního řízení v souladu s aplikací nálezu Ústavního soudu sp. zn. 4/06 „tj. o tzv. vyrovnávací příspěvek“. Vzhledem k tomu, že český právní řád vyrovnávací příspěvek jako dávku důchodového pojištění neupravuje (odkaz na znění § 4 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění), žalovaná rozhodla o zamítnutí předmětné žádosti žalobce.

Proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Brně podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost a požádal dle § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Krajský soud proto vyzval stěžovatele, výzvou ze dne 6. 3. 2008, aby ve lhůtě 2 týdnů ode dne doručení této výzvy předložil vyplněný formulář potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech a dále aby doložil vyčíslení skutečných nákladů na bydlení. Tuto výzvu stěžovatel osobně převzal dne 10. 3. 2008, ve stanovené

lhůtě však na ni nijak nereagoval, neprokázal tedy že jsou u něj dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, resp. pro ustanovení zástupce a nesplnil tak jednu z podmínek pro ustanovení zástupce. Usnesením ze dne 1. 4. 2008 tak krajský soud návrh stěžovatele na ustanovení zástupce ze dne 25. 2. 2008 zamítl. Současně stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil soudu plnou moc advokáta, který jej bude v řízení o podané kasační stížnosti zastupovat, případně doloží doklad o svém právnickém vzdělání. Stěžovatel byl krajským soudem zároveň poučen o tom, že nebude-li ve stanovené lhůtě nedostatek zastoupení advokátem odstraněn, bude kasační stížnost odmítnuta. Z doručky založené v soudním spise vyplývá, že zásilka s výše uvedenou výzvou krajského soudu byla stěžovateli doručena dnem 20. 4. 2008 za využití institutu náhradního doručení podle § 50c zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Ve stanovené lhůtě tak plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti stěžovatel nedoložil ani nezaslal doklad o svém právnickém vzdělání.

V rámci soudního přezkumu kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud dle zákonem stanoveného procesního postupu nejdříve zabývá splněním zákonných procesních předpokladů jako je včasné podání kasační stížnosti, řádné zastoupení stěžovatele apod. Až v případě naplnění procesních podmínek řízení a absence veškerých důvodů nepřijatelnosti je oprávněn dále zkoumat důvodnost kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v projednávané věci byla kasační stížnost podána osobou oprávněnou (§ 102 s. ř. s.) a byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel však nebyl zastoupen advokátem, i když v řízení o kasační stížnosti je toto zastoupení povinné.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právníké vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatel přes výzvu k doložení zastoupení advokátem a navzdory poučení o možných následcích, plnou moc udělenou advokátovi soudu nepředložil; sám přitom neprokázal vysokoškolské právníké vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právníké vzdělání stěžovatele – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nedoložení plné moci k zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, v posuzované věci se však tento nedostatek ani na výzvu soudu odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu